
Bu ürək adına dastan başladı,
Sonuna gəlməyə həvəsi çatmır.
Ağarmış saçından üç tel ayırdı,
Ağrı söyləməyə nəfəsi çatmır.

Bir vüsal həsrətlə sürünür, amma
Hər yan ayrılığa bürünür, amma
Haraya baxırsan görünür, amma
Nə sorağı gəlmir, nə səsi çatmır.

Əlçatmaz ümidəm, çəkilməz aham,
Həsrətin əlində qalıbdı yaxam.
Cənnətdi... Yanında təkcə mən yoxam,
Bir də ki ayrılıq nəğməsi çatmır.

Yenə məzar başındayam,
Dərdimə közüm tapmıram.
Göz yaşıyla danışmağa,
Dinməyə sözü tapmıram.

Ürəyim həsrəti sevir,
Bu bəxti tərsinə çevir.
Qayıdanda sənsiz evi,
O yolu-izi tapmıram.

Vüsal bu boyda-biçimdə,
Qırılıb qaldı içimdə...
Bir belə yalan içində,
Doğrunu, düzü tapmıram.

Özümə açmışam savaşı,
Uzaqlarda qaldı təlaş.
Qor oluram yavaş-yavaş...
Atəşi, közü tapmıram.

Dərdimi dərə bilirəm,
Qəlbimə sərə bilirəm.
Hamını görə bilirəm,
Mən tək cə bizi tapmıram.

Biz yoxuq deməyə dilim də gəlməz,
Varıq, nə olsun ki, ayrıyiq indi...
Sən bura gəlməyin, mən də ki ora,
Çatası gününü sayırıq indi.

İnana bilməzsən saçlarım dən-dən,
Bir azca düşünmür bizi ayıran.
Əlimi üzmüşəm sən gəlməyindən,
Özüm getməyimi hesablayıram.

Hərəmiz bir üzdə qərib də olsaq,
Bəlkə Yaradan da məni eşidir.
Burda görüşməyi bacarammasaq,
Orda görüşərik, tale işidir.

Vüsalın üzünü gördüm eləcə,
Çiçək taleyimi görmədim, bəli.
Ömür viran oldu bir qərrib gecə,
Məhşər ayağına kimi çəkməli...

Hissimi, ruhumu qəfil aparsa,
Deyərəm ömür yox, şirin yuxuymuş.
Qismətin adına yazdıq nə varsa,
Yoxsa sənlik, mənlik bir şey yoxuymuş.

Amma viran ömrün qürur tərəfi,
Bir igid dastanı qaldı yadımda.
Taleyi, qisməti, andı, şərəfi,
Sevgisi varıymış Vətən adında.

Bu gün də ruhunla gəlirik cana,
Ümid, təsəllidi bütün varıyla.
Hər gün düşünürəm səndən bu yana,
Bizi qoruyan var qanadlarıyla.

Bir həsrət bağrımın başını dəlir,
Nədən axtarıram, nədən yolları...
Az qala köksümə sıxmağım gəlir,
Sənin məzarına gedən yolları.

Məzarın başında cəm olsaq da, cəm,
Bilirəm həsrətdən sən də yanmısan.
Elə bilirəm ki, bir gün görəcəm,
Məzarın üstündə sən dayanmısan.

Belə düşünürəm bilmirəm, nədən,
Sənə "ölüb" demək deyildi asan.
İndi ŞƏHİD OLUB xəbərin gəlib,
Dünən yuxumda da şəhid olmusan...

Bəlkə bu ağrımı bir kimsə bilməz,
Sənsizlik içimdə dağdı həmişə.
Vətənin uğrunda şəhid olan kəs,
Demək ölməyibdi, sağdı həmişə.

Bəlkə də bir ömür sən deyə-deyə,
Qəflət bir yuxudan oyanmağın var.
Sən gələnə kimi, ruhun önündə,
Sayğı duruşunda dayanmağım var.

Təkcə daşımışam ömrü buracan,
Bəlkə gerisinə köməyin dəyər.
Mən təkcə özümü düşündüm haçan,
Eh, o gündən bəri varam ki, məgər?!

Başladı ömrün darlığı,
Dərdimi götürən olsa...
Neyniyə səntək varlığı,
Mənimtək itirən olsa...

Yanım qismətin nəyinə,
Arzusu nə, istəyi nə...
Məni bircə istəyimə,
Murada yetirən olsa.

Bircə yol üzünü görəm,
İndi təkəm, indi birəm...
Qalan ömrümü verərəm,
Bir xəbər gətirən olsa.

Səndən sonra, səndən başqa,
Nə vardsa itirmişəm.
Sənsiz qalan günlərimi,
Burayacan gətirmişəm.

Bitməz daha ağrılarım,
Yüzdü deyə, mindi deyə,
Çəkirəm ciyərlərimə,
Sənin həsrətindi deyə.

Görənlər elə bilir ki,
Aydı, ildi yaşayıram.
Bu ömrü arxanca sənin,
İllərdir ki, daşıyıram.

Sarala qalıbdır gördüyün çiçək,
Yalanı nə idi, nə oldu gerçək...
Az qala bir azdan ömür bitəcək,
Ömrümə boylanın tələş bitmədi.

Başımda şimşəklər çaxır beləcə,
Sən gəlməyən yola baxır beləcə.
Axtara-axtara axır eləcə,
Gözümdə bəslənən bu yaş bitmədi.

Sənə səslənirəm mən indi birbaş,
Hər şey bitdi deyib tələsmə... yavaş...
Torpaq nəfəs aldı, qurtardı savaş,
Mənim içimdəki savaş bitmədi.

Gör nə qədər zaman keçdi aradan,
Salmısan saçıma dən, yaşayırsan.
Şükür varlığına, bizi yaradan,
Həm ruha dönmüsən, həm yaşayırsan.

Elə bil günlərim sərsəri olub,
Varlığın ömrümün əsəri olub.
Ürəyim hicranın əsiri olub,
Gözümdən çəkilmir qəm, yaşayırsan.

Ayrı bir taleyi daha seçmə, yox,
Ayrılıq yolundan bir də keçmə, yox.
Viranə ömrümdə başqa heç nə yox,
İçimdə, çölümdə sən yaşayırsan.

Ruhuna çatırmı səsım-sorağım,
Hələ yaşayıram, elə bil daşam...
Hökmünə tabeyəm qələm, varağın,
Hələ son nəğməmi oxumamışam.

Sənsizlik ərzində ömür qubarla,
Elə bil intizar indi başladı.
Qızını qoyduğun yaşı xatırla,
Gəl gör, nəvələrin həmin yaşdadır.

Sənsiz ötənləri varaqladımsa,
Hər sözün sən adda hikməti olar.
Sənsiz nə yazdımsa, nə saxladımsa,
Bir gün nəvələrin sərvəti olar.

Daha bundan yana açılmaz sabah,
İndi zamana da güvənmək gecdi.
Sənsiz illərimin sayına bir bax,
Sənli illərimin sayını keçdi.

Səfər gözləyirəm sən olan yerə.
Əcələ bənzəyən səfər olarmı...
İllərdir, bir cürə danışıq hərə,
Deyirəm, bəlkə də gələr... Olarmı..

Mən də “gələr” dedim, sən bax bir işə,
Hələ bircə dəfə “gəlib” demədim.
“Cənnətə gedibdi” dedim həmişə,
Amma bircə dəfə “ölüb” demədim.

Sənli cənnət olar, sənsiz cəhənnəm,
Eh, məni orda da nələr gözləyər.
Bir xəbər verəni tapmadım, nə qəm,
Burda verməyəni orda kim verər...

Kim bilir orda da qallam kölgədə,
Onsuz da taleyə əymişəm boyun.
Qələmə sarıldım orda bəlkə də,
Deyəcəm məzara qələm də qoyun.

Bir gün taleyimin qışında tapdım,
O gün qismətimi yazan qələmi.
Sənsiz ürəyimin başında tapdım,
Ömrün dolayında azan qələmi.

Sirri açılmayan bir əfsanəsən,
Yığıb ürəyimdə dağ eyləmişəm.
Məni yoxluğunla yox eyləmişən,
Mən səni eşqimlə VAR eyləmişəm.

Ürəyə çəkilən çəkilməz dağın,
Hələ əvvəli var, sağı-solu var.
Bir günə dillərdə dastan olmağın,
Şəhid zirvəsinə qədər yolu var.

Bir az da dadını çıxart heyrətin,
İndi ürəyindən de, - nələr keçir...
Bu yoldan hamının keçməyi çətin,
Bu yoldan Vətəni sevənlər keçir.

Sənin də ruhunu tutmasın kədər,
Torpaq bağışlamaz sonra heç kimi.
Kimsə bilmirdi ki, o günə qədər,
İçində püskürən Vətən eşqini.

Təkcə biz bilirdik ötüşən hər gün,
Sən necə qadadan, qandan keçirsən...
Sən bu torpaq üçün, bu Vətən üçün,
Gözünü qırpmadan candan keçirsən.

İndi ha qışqırım, ha susum, dinim,
Özümü yandırır çəkdiyim bu ah.
Aləmə səs salan igidliyinin,
Yanında bir dastan nədir ki, vallah.

Nə özüm murada çatdım illərdir,
Nə səni murada yetirəmmirəm.
YUSİF DASTANINI Allah şahiddir,
Bir qərinədir ki, bitirəmmirəm...

Bir dastan yetmədi vəsf eyləməyə,
Yanında yoxamsa, deməli, sağam.
Kim bilir bəlkə də nə vaxtsa birdən,
İkinci dastanı başlayacağam.

Gəldim ziyarətə bir qərib axşam,
Bəlkə bir görüşdə yazım başlayar,
“Yusif dastanı”nı mən başlamışam,
Mən sənə çatında qızım başlayar.

Sən yoxsan, hələ ki mən danışıram,
Ömrümə, günümə bu tən dastanı.
Sənin Vətən eşqin yaşadır, varam,
Yusif dastanıdır Vətən dastanı.

İÇİNDƏKİLƏR:

Bir igid var idi... ..	3
Vətən sevdasından başlayan həsrət.....	12
Yaxşı bax, ölümün gözəlliyinə... ..	64
Bu da sənsizlikdə keçən illərim.....	89
Hələ saxlayıram məktublarını	119
Yusif dastanıdır vətən dastanı	126

“Elm və təhsil” nəşriyyatının direktoru:
İNAL MƏMMƏDLİ

Dizayner: Zahid Məmmədov
Texniki redaktor: Rövşanə Nizamiqızı

Çapa imzalanmış 09.11.2024
Şərti çap vərəqi 9,5. Sifariş № 458
Kağız formatı 60x84 1/16. Tiraj 200

Kitab “Elm və təhsil” nəşriyyat-poliqrafiya
müəssisəsində nəşr olunmuşdur.
E-mail: elm.ve.tehsil@mail.ru
Tel: 497-16-32; 050-311-41-89
Ünvan: Bakı, İçərişəhər, 3-cü Maqomayev 8 /4